

overfører en Del af Overtskudet fra de Produktionsvirksomheder, der i og for sig efter de naturlige lokale Forhold ere lønnende, til de Produktionsvirksomheder, der kun gennem en Beskyttelse kunne have deres Plads. Det er jo f. Ex. klart nok, at Landbruget her vilde faae en Mængde Jernødenhedsartikler billigere, dersom der ikke var nogen Beskyttelsestold, at altsaa Landbrugsvirksomheden forbyres gennem Beskyttelsestolden paa mange Punkter, med andre Ord, at et Overtskud, der under et Frihandelsystem kunde have tilflydt Landbruget, nu bliver overført paa Virksomheder, der uden Beskyttelse ikke vilde kunne have deres Plads. — Jeg ser ikke rettere, end at det i Virkeligheden er saa, men jeg ser heller ikke rettere, end at et saadant Forhold er fuldt forsvareligt at bevare, hvor det engang er. Noget Andet er, om man vilde kunne forvare at indføre det, hvor det ikke støttede sig til en lang Fortid; det er noget ganske Andet, om man saa vilde finde det at være forsvareligt at lade nogle Virksomheder yde et Bidrag til, at andre kunde bestaa; men saaledes som Forholdene have udviklet sig her, anser jeg det for at være fuldt forsvareligt, og det har kun kunnet glæde mig, at endog saa en Mand som det meget ærede 5te Medlem for 1ste Kredts (Harald Hansen), der af Hjertet er Frihandelsmand, i Virkeligheden selv erkjender det Samme. Der har allerede ved Sagens 1ste Behandling fra flere ærede Medlemmer været fremsat Lov om, hvorvidt man havde truffet det Rette ved Lovforlaget, truffet det Rette i Retning af at have en passende Beskyttelse for den indenlandske Industri. Der har saaledes af det ærede 4de Medlem for 6te Kredts (B. Petersen) været fremsat Lov om den Formindsfelse af Beskyttelse for Sukkerraffinaderierne, som findes i Lovforlaget, ikke var for stor — ja, skal der være nogen Formindsfelse, kan den ikke godt være mindre, thi den er kun i Dre — men om man overhovedet burde foretage nogen Nedsættelse deraf. Ligeoverfor denne Udtalelse staar der heldigvis en anden fra det ærede 2det kongevalgte Medlem (Ussing), som gik i ganske modsat Retning. Han mente, at Beskyttelsen for Sukkerraffinaderierne passende kunde formindskes yderligere, end Lovforlaget har gjort. Ogsaa her haaber jeg at have truffet det Rette. I altsaa er jeg saa heldig paa dette Punkt at være ganske i Overensstemmelse med tidligere fremsatte Regeringsforslag, og jeg kan endog saa sige, at Sukkerraffinaderierne ville, dersom dette Forflag blev til Lov, staa lidt gunstigere, end de ialtsaa under et af de tidligere Regeringsforslag havde staaet, idet de ville blive frie for Stenfuldstolden. Det maa jo vel erindres, at Sukkerraffinaderierne ved Toldrevisionen ville vinde baade ved Toldfrihed af Stenfuld og Toldfrihed af Benfuld, en Artikel, og det en temmelig kostbar Artikel, som Sukkerraffinaderierne

nu bruge. Jeg kan altsaa i Virkeligheden ikke tro, at denne Nedsættelse af Beskyttelsen med 1 Dre skulde være for stor. Jeg tror det ikke. Iøvrigt vil jeg her indskyde den Bemærkning, at, medens det har mindre at sige, om en Beskyttelse er noget for højt der, hvor Varen tilvirkes i stort Maal og af Mange saaledes, at der er en livlig indenlandsk Konkurrence mellem Producenterne, idet det maa antages, at den indbyrdes Konkurrence mellem de indenlandske Producenter vil bringe Prisen ned til, hvad der er passende uden Hensyn til Tolden paa den udenlandske Vare, medens det kan antages f. Ex. at gjælde Spritfabrikationen, hvor et Par Hundrede indenlandske Producenter konkurrere indbyrdes, og hvor de vanskelig skulle kunne træffe Aftale om at holde en normal fast Pris, staar Forholdet ganske anderledes — det maa erkjendes — ligeoverfor andre Produktionsvirksomheder, som kun ere paa ganske enkelte Stænder, og hvor det altsaa kunde befrugtes, at Producenterne benyttede den for høje Beskyttelse til at forhøje sine Priser ud over, hvad der kunde være rimeligt, naar Hensyn tages til Produktionsomkostningerne osv., og jeg kan ikke Andet end nævne som Exempel paa en saadan Produktionsvirksomhed netop Sukkerraffinaderierne. Man kan ikke sige, at de kun ere paa een Stænde her i Landet, men de ere for en saa væsentlig Del samlede paa een Stænde, at der ikke kan forudsættes at være nogen ret livlig Konkurrence mellem de indenlandske Producenter af raffineret Sukker, som kunde betrygge Konsumenterne mod, at de komme til direkte at betale som en Art Skat til Producenten for den for høje Beskyttelse, der bliver givet. Jeg tror, at i saadanne Tilfælde, hvor Produktionsvirksomheden er ligefrem monopoliseret, fuldt samlet paa een Stænde, eller hvor den ialtsaa befinder sig paa saa faa Stænder, at en Aftale om Prisansættelsen er let, maa man være langt mere nøie regnende med ikke at sætte Beskyttelsen højere end til det absolut Jernødenne. I Forbindelse hermed skal jeg nævne en Position, som blev fremdragen af den ærede sidste Læser (Breinholt) og tillige af et andet Medlem, der havde Ordet igaar, og det var Positionen Ost, som begge de ærede Medlemmer mente passende burde gøres toldfri. Allerede i Bemærkningerne til Lovforlaget er det angivet, at den Ost, der nu indføres her i Landet, for en langt overveiende Del maa betragtes som Luxusvare. En Del af den gaar endog i Bestæfning med meget nær op til de Barer, der under Benævnelsen Spisebarer, hermetisk henfugte Sager o. s. v., ere belagte med en meget høj Told. Grunden til, at jeg fastholder Tolden paa Ost, er altsaa væsentlig den, at den for en overveiende Del falder paa Luxusvarer. Nu kan det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, have ganske Ret i, at dersom Tolden hæves, vilde Luxusost ikke staa i et saa overveiende Forhold til den simple Ost som nu, at der vilde komme mere simpel